

“Ν’ αγαπάς το Θεό όπως Εκείνος θέλει”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ν’ αγαπάς το Θεό όπως Εκείνος θέλει, όχι όπως κάποιοι φαντασμένοι ονειροπόλοι νομίζουν πως Τον αγαπούν.

Μην εκστασιάζεσαι, μην εξάπτεις τα νεύρα και τη φαντασία σου, μην πυρώνεσαι από υλική φωτιά, από τη φλόγωση του αίματος.

Θυσία ευάρεστη στο Θεό είναι η ταπείνωση, η συντριβή, «καρδία συντετριμμένη και τεταπεινωμένη». Ο Θεός αποστρέφει με οργή το πρόσωπό Του από θυσίες που προσφέρονται με αλαζονεία και θράσος, με οίηση και υπερηφάνεια, έστω κι αν η θυσία αυτή είναι «ολοκαύτωμα».

Η υπερηφάνεια εξάπτει τα νεύρα, θερμαίνει το αίμα, δημιουργεί φαντασίες, ξαναζωντανεύει τη ζωή της πτώσης. Η ταπείνωση ηρεμεί τα νεύρα, εξαλείφει τις φαντασίες, αποφεύγει τις πτώσεις και αναζωογονεί τη ζωή εν Χριστώ Ιησού.

Η υπακοή στο Θεό είναι καλλίτερη από την καλή θυσία, όπως κι η υποταγή είναι καλλίτερη από τα πάχια των κριαριών, λέει ο προφήτης στον Ισραηλίτη βασιλιά που τόλμησε να προσφέρει ψεύτικη θυσία (βλ. Α' Βασ. ιε' 22).

Όταν θελήσεις να προσφέρεις στο Θεό τη θυσία της αγάπης, μην το κάνεις με ισχυρογνωμοσύνη ή κινούμενος από κάποια απερίσκεπτη παρόρμηση. Κάνε το με ταπείνωση, σε τόπο και χρόνο που όρισε ο Κύριος.

Πνευματικός τόπος όπου μόνο θέλει ο Κύριος να προσφέρονται οι θυσίες είναι η ταπείνωση, λέει ο αββάς Ποιμήν.

Ο Κύριος επισήμανε με ακρίβεια εκείνον που αγαπά, καθώς κι εκείνον που δεν αγαπά: «Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει... ο μη αγαπών με τους λόγους μου ου τηρεί» (Ιωάν. ιδ' 23-24).

Θέλεις να γνωρίσεις την αγάπη του Θεού; Απόφυγε κάθε πράξη, λόγο, σκέψη και αίσθημα που απαγορεύει το ευαγγέλιο. Με την έχθρα σου προς την αμαρτία, που τόσο μισεί ο πανάγιος Θεός, θ' αποδείξεις την αγάπη σου στο Θεό. Αν από αδυναμία σου πέσεις σε κάποιο παράπτωμα, θεράπευσέ το αμέσως με τη μετάνοια. Καλύτερα όμως είναι να φυλάγεις με εγρήγορση, ώστε ν' αποφεύγεις να πέφτεις έστω και στα παραμικρά παραπτώματα.

Θέλεις να γνωρίσεις την αγάπη του Θεού; Γνώρισε μ' επιμέλεια τις ευαγγελικές εντολές κι αγωνίσου να τις τηρείς σε κάθε σου ενέργεια. Προσπάθησε να κάνεις τις ευαγγελικές εντολές συνήθειές σου, ιδιότητές σου. Ο άνθρωπος που αγαπά είναι φυσικό να κάνει το θέλημα εκείνου που αγαπά και μάλιστα με ακρίβεια.

«Διά τούτο ηγάπησα τας εντολάς σου υπέρ χρυσίον και τοπάζιον. Διά τούτο προς πάσας τας εντολάς σου κατωρθούμην, πάσαν οδόν άδικον εμίσησα» (Ψαλμ. Ριη' 127-128). Τέτοια συμπεριφορά χρειάζεται για να διατηρήσεις την πίστη σου στο Θεό. Πίστη είναι η αναλλοίωτη κατάσταση της αγάπης.

Χωρίς την κατάσταση αυτή η αγάπη διαλύεται, η πίστη εξαφανίζεται.

Η αγάπη του Θεού θεμελιώνεται στην αγάπη προς τον πλησίον μας

Όταν αποστρεφόμεστε συνέχεια τον πονηρό και τηρούμε τις ευαγγελικές εντολές κι αρετές, που συνθέτουν ολόκληρη την ηθική διδασκαλία του ευαγγελίου, αποκτούμε την αγάπη του Θεού. «Εάν τας εντολάς μου τηρήσητε, μενείτε εν τη αγάπη μου» (Ιωάν. Ιε' 10), είπε ο Σωτήρας μας.

Η τελειότητα της αγάπης συνίσταται στην ένωσή μας με το Θεό.

Η πρόοδος στην αγάπη συνοδεύεται από απερίγραπτη πνευματική παραμυθία, ευφροσύνη και αγαλλίαση. Στην αρχή του αγώνα αυτού εκείνος που μαθητεύει στην αγάπη πρέπει να διεξαγάγει βίαιο πόλεμο με τον εαυτό του, με τη βαθιά φθαρμένη φύση του καθώς και με τον πονηρό, που με την πτώση μας έγινε σύμφυτος μαζί μας, νόμος για τη φύση μας που μάχεται κι επαναστατεί ενάντια στο Νόμο του Θεού, ενάντια στο νόμο της αγίας αγάπης.

Η αγάπη του Θεού θεμελιώνεται στην αγάπη προς τον πλησίον μας.

Όταν η μνήμη των σφαλμάτων των άλλων εξαφανίζεται από μέσα σου, τότε βρίσκεσαι κοντά στην αγάπη. Όταν η καρδιά σου επισκιάζεται από μια αγία και θεοχαρίτωση ειρήνη προς όλους τους ανθρώπους, τότε βρίσκεσαι μπροστά στις πύλες της αγάπης.

Οι πύλες αυτές όμως ανοίγουν μόνο από το Άγιο Πνεύμα. Η αγάπη του Θεού είναι θεϊκό χάρισμα και δίδεται στον άνθρωπο εκείνο που είναι έτοιμος να δεχτεί τέτοιο χάρισμα, που έχει προετοιμαστεί με καρδιακή καθαρότητα, με αγνότητα νου και σώματος.

Το μέγεθος του χαρίσματος εξαρτάται από το μέγεθος της προετοιμασίας. Γιατί ο Θεός και στο έλεός Του ακόμα είναι δίκαιος.

Η αγάπη του Θεού είναι ολότελα πνευματική. «Το γεγεννημένον εκ της σαρκός σαρξ εστί, και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος πνεύμα εστι» (Ιωάν. γ' 6). Η σαρκική αγάπη, σαν γεννημένη από σάρκα και αίμα που είναι, έχει υλικές και διεφθαρμένες ιδιότητες. Είναι τρεπτή, προσωρινή. Η φλόγα της εξαρτάται απόλυτα από την ύλη.

Όταν ακούς από την Αγία Γραφή πως ο Θεός είναι πυρ (βλ. Εβρ. ιβ' 29), πως η αγάπη είναι πυρ, και μέσα σου νιώθεις να καίει η φυσική, η υλική αγάπη, μη πλανηθείς και πιστέψεις πως η μια φωτιά είναι ίδια με την άλλη. Όχι!

Κι οι δυο αυτές φωτιές βρίσκονται σε έχθρα μεταξύ τους κι η μια καταπίνει την άλλη. «...έχωμεν χάριν, δι' ης λατρεύωμεν ευαρέστως τω Θεώ μετά αιδούς και ευλαβείας· και γαρ ο Θεός ημών πυρ καταναλίσκον» (Εβρ. Ιβ' 28-29).

Η φυσική αγάπη, η μεταπτωτική, θερμαίνει το αίμα του ανθρώπου, εξάπτει τα νεύρα και δημιουργεί φαντασιώσεις. Η αγία αγάπη ψυχραίνει το αίμα, γαληνεύει ψυχή και σώμα και ωθεί τον εσωτερικό άνθρωπο στην προσευχή και την ησυχία, τον βυθίζει σε πνευματική έκσταση, με ταπείνωση και ευφροσύνη.

Να 'στε σίγουροι πως η αγάπη του Θεού είναι το ύψιστο δώρο του Αγίου Πνεύματος

Πολλοί ασκητές που πήραν τη φυσική αγάπη για πνευματική ερεθίστηκαν από το αίμα και τις φαντασιώσεις τους. Από την κατάσταση αυτή της έξαψης πέρασαν πολύ εύκολα στην κατάσταση της παραφροσύνης. Πολλοί παρεξήγησαν εκείνους που βρίσκονταν στην κατάσταση αυτή της έξαψης και της παραφροσύνης και νόμισαν πως είναι γεμάτοι χάρη και αγιότητα, ενώ δεν ήταν παρά δύστυχα θύματα της αυταπάτης τους.

Τέτοιοι ασκητές υπήρξαν πολλοί στη Δυτική Εκκλησία από τότε που προσχώρησε στην αίρεση. Στη Δυτική Εκκλησία οι θεϊκές ιδιότητες κι η προσκύνηση που ανήκει μόνο στο Θεό αποδόθηκαν σ' έναν άνθρωπο. Αυτό είναι βλασφημία.

Πολλοί από τους δυτικούς ασκητές έγραψαν βιβλία παρασυρμένοι από την εμπαθή κατάσταση της παραφροσύνης και της αυταπάτης που βρίσκονταν και που οι ίδιοι νόμιζαν πως ήταν θεϊκή αγάπη. Στην κατάσταση αυτή η ασταθής φαντασία τους δημιουργούσε πλήθος από οπτασίες κι δράματα που απλά κολάκευαν τη φιλαυτία και την υπερηφάνειά τους.

Τέκνα της Ανατολικής Εκκλησίας! Μη διαβάζετε τέτοια βιβλία, μην ακολουθείτε τις πλάνες εκείνων που είναι θύματα της αυταπάτης τους. Να έχετε ως οδηγούς το ευαγγέλιο και τους αγίους πατέρες της αληθινής Εκκλησίας μας και ν' ανέρχεστε με ταπείνωση στα πνευματικά ύψη της θεϊκής αγάπης. Κι αυτό θα γίνει αν τηρείτε έμπρακτα τις θείες εντολές του Χριστού.

Να 'στε σίγουροι πως η αγάπη του Θεού είναι το ύψιστο δώρο του Αγίου Πνεύματος. Εκείνο που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος είναι να προετοιμάζεται με καθαρότητα και ταπείνωση για να λάβει το μέγιστο αυτό δώρο. Κι όταν το

αποκτήσουμε, τότε ο νους, η καρδιά και το σώμα μας θα υποστούν τη θεία αλλοίωση.

Αν προσπαθούμε ν' ανακαλύψουμε μέσα μας υψηλές πνευματικές δωρεές πρόωρα, ματαιοπονούμε. Ο Θεός δίνει τις δωρεές αυτές όταν κρίνει πως ήρθε ο κατάλληλος καιρός. Και τις δίνει σ' εκείνους που τηρούν πάντα, με υπομονή και ταπείνωση, τις ευαγγελικές εντολές. Αμήν.

Από Το Βιβλίο Του Οσίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, Η “Βασιλεία Του Θεού Και Ο Αντίχριστος”, Αθήνα 2008, Σ. 126-132.

Πηγή: diakonima.gr